

บทที่ ๔

สรุป สิ่งที่น่าสนใจ ภูมิปรามของการวิจัย
สรุปความ และ ข้อเสนอแนะ

สรุป

ในการวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญคือ จะสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของ
ครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร เกี่ยวกับปัญหาการสอนที่สืบเนื่องมาจากปัญหาส่วนตัวครู
ปัญหาทางการวิชาการ ปัญหาทางการบริหาร และปัญหาทางการนักเรียน

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนได้หาข้อมูลด้วยการออกแบบสอบถามไปยังครูสอนวิชา
ภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียน-
ราษฎร์ที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอชั้นในของจังหวัดพระนคร ได้โรงเรียนรัฐบาล ๑๐ โรงเรียน และ
โรงเรียนราษฎร์ ๓๐ โรงเรียน จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น ๒๒๒ ฉบับ ได้รับคืน ๒๑๓ ฉบับ
คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๒๕ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งไป ข้อมูลที่ได้มาน่าวิเคราะห์โดยวิธี
การทางสถิติด้วยการคิดเพี้ยนตามจำนวนร้อยละ แยกตามประเภทโรงเรียน เพศ ภูมิลำเนา และระยะเวลา
เวลาสอน สิ่งที่น่าสนใจจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจะได้นำเสนอต่อไปนี้

สิ่งที่ค้นพบ

เมื่อได้รวบรวมผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสำรวจปัญหาการสอนภาษา
อังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร จากจำนวนครู ๒๑๓ คน เป็นครูโรงเรียน
รัฐบาล ๑๐ โรงเรียน และโรงเรียนราษฎร์ ๓๐ โรงเรียน ได้ค้นพบดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู

- ๑.๑ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมากเป็นหญิง คือร้อยละ ๖๗.๖๑ และเป็น
ชายร้อยละ ๓๒.๓๙ แสดงว่าเพศหญิงนิยมการเป็นครูมากกว่าครูชาย
- ๑.๒ ครูส่วนมาก คือร้อยละ ๙๖.๘๑ เป็นโสด รองลงมาคือร้อยละ ๓.๑๙
สมรสแล้วและอยู่ด้วยกัน ครูส่วนน้อยเท่านั้นที่หย่าร้าง หรือสมรสแล้วแต่แยกกันอยู่ คือร้อยละ

๑.๓ ครูที่ครองรั้งนิคมอบสมาชิกในครอบครัวทางด้านการเงิน ๑ คนและน้อยกว่า มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๕๓.๐๕ มีครูเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ครองรั้งนิคมอบสมาชิกทั้ง ๑๑ คนขึ้นไป คือร้อยละ ๐.๕๔

๑.๔ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมากพักอาศัยอยู่ในบ้านของตนเอง คือร้อยละ ๒๔.๐๗ รองลงมาคือร้อยละ ๒๖.๒๕ อาศัยในบ้านเช่าอยู่ และปรากฏว่า จำนวนครูโรงเรียนราษฎรที่อาศัยในบ้านเช่าอยู่มีจำนวนมากกว่าครูโรงเรียนรัฐบาล คือร้อยละ ๒๔.๖๔ และร้อยละ ๒๒.๐๘ ตามลำดับ มีครูเป็นนางคนเท่านั้น คือร้อยละ ๕.๑๖ อาศัยอยู่ในบ้านพักของโรงเรียน

๑.๕ รายได้ของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมากมีพอใช้อย่างประหยัด คือร้อยละ ๔๓.๖๖ รองลงมาคือร้อยละ ๑๖.๔๓ ต้องการรายได้เพิ่มขึ้นด้วยการสอนพิเศษ และปรากฏว่าครูชายโรงเรียนราษฎรนิยมการสอนพิเศษมากที่สุด คือร้อยละ ๓๖.๐๗

๑.๖ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมาก คือร้อยละ ๖๕.๔๔ มีสุขภาพปกติดี รองลงมาคือร้อยละ ๒๐.๐๔ เจ็บป่วยบ่อย ๆ แต่ไม่ร้ายแรง มีครูส่วนน้อยเท่านั้นที่มีโรคประจำตัวที่อยู่ในความดูแลของนายแพทย์ คือ ร้อยละ ๒.๕๒ และปรากฏว่าส่วนมากครูชายมีสุขภาพดีกว่าครูหญิง

๑.๗ บุคลิกภาพของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนมากคือร้อยละ ๕๔.๕๓ มีบุคลิกภาพดี มีครูเพียงส่วนน้อย คือร้อยละ ๑.๔๔ ที่มีท่าทางไม่เป็นมิตรและทำให้ผู้อื่นเกิดความรำคาญ

๑.๘ ครูส่วนมาก คือร้อยละ ๖๖.๕๗ ไม่มีความบกพร่องทางร่างกาย รองลงมาคือร้อยละ ๒๗.๑๕ มีความบกพร่องทางสายตา และมีครูเพียงส่วนน้อยที่มีร้อมกพร่องทางการหู และรูปร่างท้วม

๑.๙ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมาก คือร้อยละ ๓๓.๔๗ หากความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือและวิทยากรต่าง ๆ รองลงมาคือร้อยละ ๒๗.๒๗ หากความรู้เพิ่มเติมจากวิทยุหรือโทรทัศน์ มีครูเพียงบางคนที่ไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติม เพราะเห็นว่ามีครูเพียงพอก็จะสอนนักเรียนในระดับนี้แล้ว จะเห็นว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเห็นความจำเป็นที่จะต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

๑.๑๐ ครูส่วนมาก คือร้อยละ ๖๖.๓๕ เห็นว่าการหาความรู้เพิ่มเติมส่วนตัว

ไม่ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการสอนเลย รองลงมาเห็นว่า การหาความรู้เพิ่มเติมส่วนตัวทำให้เตรียม การสอนและมีเวลาว่างกิจกรรมของโรงเรียนน้อยลง

๑.๑๑ ครูส่วนมากคือร้อยละ ๕๒.๓๔ สนใจและพยายามปรับปรุงการสอนเสมอ และมีครูเพียงร้อยละ ๒.๐๓ ที่ไม่มีความสนใจและไม่สนใจในการปรับปรุงการสอนเท่ากัน

๑.๑๒ ครูส่วนมากคือร้อยละ ๒๒.๕๐ ชอบสอนวิชาภาษาอังกฤษมาก ครูที่ไม่ ชอบสอนภาษาอังกฤษมีเพียงร้อยละ ๓.๒๕ และปรากฏว่าครูหญิงชอบการสอนภาษาอังกฤษมากกว่าครูชาย และครูที่สอนมาแล้ว ๒๕ ปีและมากกว่าชอบสอนวิชาภาษาอังกฤษทุกคน คือร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๒. ปัญหาทางด้านการวิชาการ

๒.๑ ครูผู้ ปรากฏว่าครูโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๕.๐๕ ครูโรงเรียนราษฎร์ ร้อยละ ๒๓.๕๓ มีวุฒิระดับประกาศนียบัตรหรือเทียบเท่า (ป.ป., ท.ป., พ.ศศ.) ครูโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๓๖.๓๓ ครูโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๑๓.๖๔ มีวุฒิระดับปริญญาตรี ครูโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๒.๒๐ มีวุฒิระดับปริญญาโทต่างประเทศ ส่วนโรงเรียนราษฎร์ไม่ ปรากฏว่ามี จะเห็นว่าโรงเรียนรัฐบาลมีครูที่มีวุฒิตั้งแต่โรงเรียนราษฎร์

๒.๒ ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ๕ - ๕ ปี มีจำนวนมาก ที่สุด และปรากฏว่า โรงเรียนรัฐบาลมีครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนมากกว่าโรงเรียนราษฎร์

๒.๓ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมาก คือร้อยละ ๔๓.๔๒ เห็นว่ามีความรู้ที่จะสอนนักเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ สำหรับครูที่เห็นว่ามีความรู้ที่จะสอนนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก มีเพียงร้อยละ ๒.๕๒ จะเห็นว่าจำนวนครูที่มีความรู้ดีมากยังมีไม่เพียงพอ และครูที่ถือว่ามีความรู้ดีมากไม่ปรากฏว่าเป็นครูที่มีวุฒิระดับปริญญาโทเลย

๒.๔ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมาก คือร้อยละ ๓๑.๓๖ นิยมดำเนินการสอน โดยสอนทุกวิชา (วิทยาศาสตร์ แผล อ่าน เขียน) ให้สัมพันธ์กัน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ ทั้ง ๔ ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปพร้อมกัน จะเห็นว่าครูส่วนมากเห็น ว่าการสอนโดยวิธี Aural Oral Approach ดีกว่าการสอนโดยวิธีอื่น และครูที่มีวุฒิ ระดับปริญญาโทดำเนินการสอนแบบนี้ทุกคน

๒.๕ วิธีสอนวิชาภาษาอังกฤษ ครูส่วนมากในปัจจุบัน คือร้อยละ ๖๔.๗๒ สอนโดยรวมวิธีสอนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน คือให้เด็กมีโอกาสฝึกทักษะ ทักษะแบบฝึกหัด อ่านและแปลไปพร้อมกัน และปรากฏว่าครูโรงเรียนรัฐบาลไม่ใช้วิธีสอนแบบอ่านและแปลให้นักเรียนฟังเลย ส่วนครูโรงเรียนราษฎร์ยังนิยมการอ่านและแปลตามหนังสือให้นักเรียนฟัง

สำหรับครูที่มีวุฒิระดับปริญญาโทไม่ใช้สอนไทยใช้วิธีสอนแบบ Grammar Translation Methodเลย

๒.๖ เหตุผลในการเลือกวิธีสอนของครูสอนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าครูส่วนมาก คือร้อยละ ๒๓.๔๔ พยายามหาวิธีสอนที่จะให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายที่สุด รองลงมาคือร้อยละ ๓๐.๐๕ เลือกวิธีสอนไทยขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและตัวนักเรียน มีครูส่วนน้อยเท่านั้นที่ไร้วิธีสอนโดยไม่ต้องเตรียมให้เสียเวลา และใช้วิธีสอนแบบเดียวกันทุก ๆ ชั้นที่สอน

สำหรับครูที่มีวุฒิระดับปริญญาโทและครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนมานาน มีความเห็นคล้ายคลึงกัน และไม่ปรากฏว่าใครใช้วิธีสอนที่ไม่ต้องเตรียมให้เสียเวลาหรือใช้วิธีสอนแบบเดียวกันทุก ๆ ชั้นที่สอนเลย

๒.๗ ปัญหาทางค่าน้ำหนักผู้สอน ปรากฏว่าครูสอนมาก คือร้อยละ ๗๒.๖๐ เห็นว่าหนักผู้สอนมีเนื้อหาวิชาเกินกว่าที่จะจัดกิจกรรมให้เหมาะสม รองลงมาคือ หนักผู้สอนและคะแนนไม่สัมพันธ์กัน, หนักผู้สอนและเวลาเรียนไม่สัมพันธ์กัน จะเห็นได้ว่าในค่าน้ำหนักผู้สอนยังเป็นปัญหาอยู่มาก

๒.๘ ปัญหาทางค่าน้ำหนักการเตรียมการสอน ปรากฏว่าครูร้อยละ ๕๐.๖๖ ไม่ได้เตรียมการสอนเนื่องจากสอนมาเป็นเวลานาน รองลงมาคือร้อยละ ๓๗.๗๖ เตรียมการสอนทุกครั้งก่อนสอน นอกจากนั้น เป็นครูที่เตรียมการสอนเท่าที่จำเป็นและเท่าที่มีเวลาพอ

๒.๙ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมาก คือร้อยละ ๘๘.๓๐ ก็คงแปลงและเพิ่มกิจกรรมที่สอนจากประมวลการสอนเป็นบางครั้ง ครูร้อยละ ๘.๘๘ ก็คงแปลงและเพิ่มกิจกรรมที่สอนจากประมวลการสอนทุกครั้ง จะเห็นว่า ครูส่วนมากยังยึดถือประมวลการสอนเป็นคู่มือในการสอนอยู่

สำหรับครูที่มีคุณวุฒิตะดับสูงและครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมานาน ปรากฏว่าก็คงแปลงและเพิ่มกิจกรรมที่สอนจากประมวลการสอนอยู่เสมอ

๒.๑๐ ปัญหาทางด้านการจัดกิจกรรม ปรากฏว่าครูส่วนมาก คือร้อยละ ๒๗.๐๐ เห็นว่าสภาพของห้องเรียนไม่เหมาะที่จะจัดกิจกรรม รองลงมาคือร้อยละ ๑๓.๕๐ นักเรียนไม่ค่อยจะรวมกิจกรรม แสดงว่าการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนยังมีปัญหาอยู่ โดยเฉพาะครูที่มีภาระหนัก

๒.๑๑ ปัญหาการ จัดกิจกรรมนอกหลักสูตร ครูส่วนมากคือร้อยละ ๓๕.๘๓ กว่าจะสอนไม่ทันคาบหลักสูตร รองลงมาคือนักเรียนไม่สนใจในกิจกรรมที่จัด ไม่ได้รับความร่วมมือจาก ผู้ปกครองของนักเรียน และไม่ได้รับการสนับสนุนจากครูใหญ่ จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรไม่ได้รับความสนใจจากบุคคลทุกฝ่ายเท่าที่ควร

๒.๑๒ ครูส่วนมากเห็นว่าสาเหตุที่ทำให้การสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ได้ดั่งใจ เนื่องจากสภาพอุปกรณ์การสอน ร้อยละ ๒๑.๓๓ รองลงมาคือนักเรียนไม่เอาใจใส่ในวิชาภาษาอังกฤษ และเวลาเรียนน้อยทำให้สอนเนื้อหาได้ไม่ทันคาบหลักสูตร จะเห็นว่าการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ได้ดั่งใจมีหลายสาเหตุด้วยกัน

๒.๑๓ ครูส่วนมากคือร้อยละ ๒๒.๑๕ ไม่มีปัญหาในค้ำหนังสือแบบเรียน รองลงมาคือร้อยละ ๑๑.๕๖ เห็นว่าหนังสือแบบเรียนบรรจุเนื้อหาออกไป และมีแบบฝึกหัดน้อยเกินไป นอกจากนี้เนื้อหาของหนังสือแบบเรียนไม่เหมาะสมกับวัยและชั้นของนักเรียนไทย

๒.๑๔ ปัญหาในค้ำนการใ้ครูปกครองการสอน ปรากฏว่าครูโรงเรียนรัฐบาล ร้อยละ ๒๑.๐๘ ครูโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๔๕.๘๕ เห็นว่าอุปกรณ์การสอนในโรงเรียนมีไม่เพียงพอ ครูโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๑.๖๕ ครูโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๑๘.๒๕ เห็นว่าสถานที่ไม่อำนวยในการใ้ครูปกครองการสอน จะเห็นว่าครูโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาในค้ำนอุปกรณ์การสอน มีไม่เพียงพอมากกว่าครูโรงเรียนราษฎร์ และ ครูโรงเรียนราษฎร์มีปัญหาในค้ำนสถานที่ใ้ครูปกครองการสอนมากกว่าครูโรงเรียนรัฐบาล

๒.๑๕ ระยะเวลาที่ทำการวัดผล ปรากฏว่าครูส่วนมาก คือร้อยละ ๒๔.๐๒ ทำการวัดผลคาบที่โรงเรียนกำหนด รองลงมาคือร้อยละ ๒๑.๕๑ วัดผลเดือนละครั้งและวัดผลเมื่อสอนจบบทเรียนหนึ่ง ๆ ครูร้อยละ ๕.๐๐ ทำการวัดผลทุกครั้งเมื่อสอนจบแต่ละชั่วโมง จะเห็นว่าครูส่วนน้อยเท่านั้นที่เห็นว่าควรทำการวัดผลเมื่อสอนจบแต่ละชั่วโมง

๒.๑๖ ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนมาก คือร้อยละ ๒๔.๕๕ ไม่มีปัญหาทางค้ำน การวัดผล มีครูเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เห็นว่าควรทดสอบไม่มีประโยชน์เลย

๒.๗ ครูส่วนมาก คือร้อยละ ๒๔.๑๒ เห็นว่าผลที่ได้จากการทดสอบ คือเพื่อ
วัตถุประสงค์การเรียนของนักเรียน รองลงมาคือร้อยละ ๒๗.๕๒ เห็นว่าผลที่ได้จากการทดสอบเพื่อนำมา
ปรับปรุงการเรียนการสอน

๓. ปัญหาทางคามบริหาร

๓.๑ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมาก คือร้อยละ ๕๔.๖๒ เห็นว่าทางโรง
เรียนให้การสนับสนุนครูในทางต่าง ๆ พอประมาณ รองลงมาครูร้อยละ ๒๔.๖๔ เห็นว่าทางโรง
เรียนไม่สนับสนุนและไม่คัดค้าน ครูร้อยละ ๔.๑๒ เห็นว่าทางโรงเรียนให้การสนับสนุนครูในทาง
ต่าง ๆ อย่างมาก จะเห็นว่าโรงเรียนต่าง ๆ ส่วนมากให้การสนับสนุนครูสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่
เต็มที่

๓.๒ ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนมาก คือร้อยละ ๖๕.๔๕ เห็นว่าผู้บังคับบัญชาให้
การสนับสนุนวิชาภาษาอังกฤษเท่า ๆ กับวิชาอื่น รองลงมา คือร้อยละ ๒๗.๗๐ เห็นว่าผู้บังคับบัญ
ชาให้การสนับสนุนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่น และปรากฏว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษโรง-
เรียนราษฎร์ได้รับการยกย่องจากผู้บังคับบัญชามากกว่าครูโรงเรียนรัฐบาล

๓.๓ ผู้บังคับบัญชาของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมาก คือร้อยละ ๗๑.๖๖ มี
ความเข้าใจในตัวครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ ครูเพียงส่วนน้อยที่ไม่ลงรอยกับผู้บังคับบัญชา จะเห็น
ว่าผู้บังคับบัญชามีความเข้าใจในตัวครูสอนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์

๓.๔ ความสัมพันธ์ระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษและเพื่อนครูส่วนมาก คือ
ร้อยละ ๕๕.๔๗ เห็นว่าเพื่อนครูให้ความร่วมมือและเป็นกันเองเมื่อทำงานร่วมกัน รองลงมาคือ
ร้อยละ ๒๐.๑๕ เห็นว่าเพื่อนครูให้ความร่วมมือในการทำงานอย่างดี มีครูเพียงส่วนน้อยที่แยกกัน
ทำงานเป็นกลุ่ม ๆ และทำงานโดยไม่สัมพันธ์กัน

๓.๕ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมากคือร้อยละ ๑๖.๐๑ ทราบนโยบายของ
โรงเรียนจากเอกสารของโรงเรียน ครูร้อยละ ๑๖.๐๑ ทราบนโยบายของโรงเรียนจากการที่
โรงเรียนจัดปฐมนิเทศน์ให้กับครูใหม่ จะเห็นว่าโรงเรียนส่วนมากไม่สนใจที่จะแถลงนโยบายของ
โรงเรียนให้ครูทราบด้วยการจัดปฐมนิเทศน์ครูใหม่เท่าที่ควร

๓.๖ การสนับสนุนการเพิ่มทุนความรู้ของครูที่ทางโรงเรียนจัดให้ครูส่วนมาก
คือร้อยละ ๗๔.๗๒ ทางโรงเรียนสนับสนุนให้ครูไม่รับการอบรมเพิ่มเติมรองลงมาคือร้อยละ
๒๔.๔๒ สนับสนุนครูโดยจัดห้องสมุดที่มีหนังสือทางวิชาการต่าง ๆ ให้มากพอ ครูร้อยละ ๖.๕๑

เห็นว่าทางโรงเรียนไม่สนับสนุนทางการเพิ่มทุนความรู้ของครูเอง และปรากฏว่าโรงเรียนรัฐบาลให้การสนับสนุนการเพิ่มทุนความรู้ของครูมากกว่าโรงเรียนราษฎร์

๓.๓ เกี่ยวกับจำนวนนักเรียนในชั้น ครูโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๖๖.๒๓ ครูโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๓๓.๕๓ มีจำนวนนักเรียนในชั้น ๓๕ - ๔๔ คน ครูโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๑๐.๓๘ ครูโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๑๑.๑๗ มีจำนวนนักเรียนในชั้น ๔๕.๕๔ คน และโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๐ โรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๓.๖๔ มีจำนวนนักเรียนในชั้น ๕๕ คนและมากกว่า จะเห็นว่าจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นของโรงเรียนราษฎร์มีมากกว่าโรงเรียนรัฐบาล และการจัดจำนวนนักเรียนในชั้นทั้งกล่าว ครูส่วนมากเห็นว่ามากเกินไปทำให้การสอนไม่ไค้ผลดีเท่าที่ควร

๓.๔ ครูส่วนมากคือร้อยละ ๕๕.๖๔ สอนวิชาภาษาอังกฤษและสอนวิชาอื่นทั้งหมดประมาณสัปดาห์ละ ๑๗ - ๒๐ ชั่วโมง รองลงมาสอน ๑๒ - ๑๖ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งครูส่วนมากเห็นว่าจำนวนชั่วโมงสอนใน ๑ สัปดาห์ยังไม่เหมาะสม

๓.๕ ความถนัดในการสอนวิชาอื่นนอกเหนือไปจากวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าครูส่วนมาก คือร้อยละ ๖๔.๐๔ สอนวิชาสังคมศึกษา ครูร้อยละ ๑๕.๕๑ สอนวิชาภาษาไทย และปรากฏว่าจำนวนครูที่ไ้สอนในวิชาที่ตนถนัดมีน้อยกว่าจำนวนครูที่ต้องสอนในวิชาที่ตนไม่ถนัด ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์

๓.๖ งานพิเศษนอกเหนือจากงานที่สอนในชั้น ครูส่วนมากร้อยละ ๓๗.๔๐ ความคุ้นเคยบรรพการนักเรียน รองลงมาคือครูร้อยละ ๒๒.๑๔ ช่วยงานทุกด้าน สำหรับครูที่มีวุฒิปริญญาโทไม่ไ้ทำงานในกานวิชาการโดยทรงเลย

๓.๗ สถานที่ทำงาน ปรากฏว่าครูโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๕๔.๕๕ ครูโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๔๑.๕๑ มีที่ทำงานที่เหมาะสมกับการเตรียมงานสอน ครูโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๒๗.๒๗ ครูโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๓๒.๑๕ มีที่ทำงานที่มีเพื่อนครูอยู่ควยหลายคนทำให้สะดวก สบาย จะเห็นว่าครูโรงเรียนราษฎร์มีสภาพที่ทำงานดีกว่าครูโรงเรียนรัฐบาล

๓.๘ ลักษณะของห้องเรียน ปรากฏว่าครูโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๒๔.๒๓ ครูโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๒๗.๖๔ เห็นว่าจำนวนนักเรียนในชั้นมีมากเกินไป รองลงมาคือครูโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๑๗.๓๖ ครูโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๒๐.๓๔ เห็นว่าโต๊ะเก้าอี้ที่จัดไว้มี

ลักษณะไม่เหมาะที่จะจัดกิจกรรม ครูโรงเรียนรัฐบารว้อยละ ๑๒.๑๔ และครูโรงเรียนราษฎร์ ร้อยละ ๑๗.๕๗ ต้องรักษาลักษณะของห้องให้อยู่ในระเบียบที่จัดไว้ จะเห็นว่าสภาพของห้องเรียน ของโรงเรียนรัฐบารว้อยละดีกว่าโรงเรียนราษฎร์

๓.๑๓ สภาพสิ่งแวดลอมในโรงเรียน ครูส่วนมากร้อยละ ๔๔.๖๐ ตอบว่า สภาพแวดลอมของโรงเรียนมีลักษณะปานกลาง รองลงมาร้อยละ ๓๕.๕๑ เห็นสภาพแวดลอมโรงเรียนดี ครูร้อยละ ๓.๓๖ เห็นว่าสภาพแวดลอมโรงเรียนไม่ดีเลย จะเห็นว่าสภาพแวดลอม ของโรงเรียนส่วนมากอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

๔. ปัญหาทางก้านนักเรียน

๔.๑ ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ครูส่วนมากคือร้อยละ ๒๕.๐๐ เห็นว่านักเรียนมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษปานกลาง รองลงมาคือร้อยละ ๑๕.๐๒ เห็นว่านักเรียนสนใจวิชาภาษาอังกฤษน้อย ครูร้อยละ ๑๓.๖๒ เห็นว่านักเรียนสนใจวิชาภาษาอังกฤษมาก แสดงว่านักเรียนส่วนมากสนใจในวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่าที่ควร

๔.๒ พื้นความรู้ของนักเรียนในชั้น ครูโรงเรียนรัฐบารว้อยละ ๓๔.๕๖ ครูโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๔๑.๑๔ ตอบว่านักเรียนในชั้นมีพื้นความรู้ใกล้เคียงกัน รองลงมา ครูโรงเรียนรัฐบารว้อยละ ๒๔.๖๔ ครูโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๓๓.๔๒ ตอบว่านักเรียนมีความรู้ต่างกัันมาก ครูโรงเรียนรัฐบารว้อยละ ๓๕.๐๖ และครูโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๒๓.๕๓ ตอบว่านักเรียนมีความรู้สูงกว่าระดับชั้นที่เรียน จะเห็นว่า การจัดจำนวนนักเรียน ในแต่ละชั้น ยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร

๔.๓ การมาเรียนของนักเรียน ครูส่วนมากร้อยละ ๒๐.๑๕ เห็นว่า นักเรียนมาโรงเรียนสาย ครูร้อยละ ๑๖.๑๒ เห็นว่านักเรียนมาเรียนไม่สม่ำเสมอ ครู ร้อยละ ๑๒.๑๔ เห็นว่านักเรียนมีความจำเป็นทางบ้านทำให้ต้องหยุดโรงเรียน จะเห็นว่า นักเรียนไม่ไ้มีเวลาเพื่อการศึกษาอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย

๔.๔ ความเอาใจใส่ของผู้นปกครองที่มีต่อนักเรียน ครูร้อยละ ๕๓.๕๒ เห็นว่าผู้นปกครองไม่ค่อยเอาใจใส่นักเรียน ครูร้อยละ ๒.๑๕ เห็นว่าผู้นปกครองเอาใจใส่ตอ นักเรียนดีมาก ครูร้อยละ ๑.๔๔ เห็นว่าผู้นปกครองไม่สนใจและไม่เอาใจใส่นักเรียนเลย จะเห็นว่า ผู้นปกครองส่วนมากไม่ให้ความร่วมมือกับครูและทางโรงเรียนเท่าที่ควร

๔.๕ ความบกพร่องของนักเรียนที่มีผลครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ครูโรงเรียน
รัฐบารวอดละ ๔๔.๘๒ ครูโรงเรียนราษฎร์วอดละ ๔๓.๘๒ เห็นว่านักเรียนให้ความสนใจใน
ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเช่นเดียวกัน - ครูสอนวิชาอื่นแสดงว่าครูที่สอนในโรงเรียนทั้ง ๒ ประ
เภทมีความเห็นคล้ายคลึงกัน และครูที่มีวุฒิระดับสูงได้รับการยกย่องจากนักเรียนมากกว่าครูที่มี
วุฒิระดับต่ำ และครูที่มีประสิทธิภาพทางการสอนนามได้รับการยกย่องจากนักเรียนมากกว่าครู
ที่มีประสิทธิภาพทางการสอนน้อยกว่า

๔.๖ ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ครูวอดละ
๕๑.๖๔ เห็นว่านักเรียนและครูมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมาก รองลงมาคือวอดละ ๕๐.๔๕ ครู
และนักเรียนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดแต่ไม่สนิทสนมกัน

๕. ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาที่สืบเนื่องมาจากปัญหาส่วนตัวครู ปัญหาทางด้านการ
การ ปัญหาทางด้านการบริหาร และปัญหาทางค่านักเรียน

๕.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่ทัศนคติและรายได้ ปรากฏว่าครูส่วนมาก
คือวอดละ ๔๒.๔๒ อาศัยบ้านเช่าอยู่และต้องอาศัยรายได้จากการสอนพิเศษจึงจะพอใช้ รองลง
มาครูวอดละ ๔๑.๘๘ อาศัยบ้านเช่าอยู่และมีรายได้ไม่พอใช้ต้องกู้ยืมจากผู้อื่น

๕.๒ ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และสุขภาพ ครูส่วนมากคือวอดละ ๔๗.๔๗
มีรายได้พอใช้อย่างประหยัดและมีสุขภาพปกติดี ครูวอดละ ๓๓.๓๒ มีรายได้ไม่พอใช้ต้องชักชวนเพื่อน
และมีโรคประจำตัวต้องอยู่ในความดูแลของนายแพทย์

๕.๓ ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และจำนวนสมาชิกในครอบครัวรวมทั้งการ
การเงิน ปรากฏว่าครูส่วนมาก คือวอดละ ๔๔.๖๔ มีรายได้พอใช้อย่างประหยัด และต้องรับมิด
ชอบสมาชิกในครอบครัวทางการเงิน ๑ คน และน้อยกว่า ครูวอดละ ๒๕.๕๓ ต้องหารายได้จากการ
การสอนพิเศษจึงจะพอใช้ และต้องรับมิดชอบสมาชิกในครอบครัวทางการเงิน ๕ - ๗ คน

๕.๔ ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพครูและจำนวนชั่วโมงที่ทำการสอนใน
สัปดาห์ ครูวอดละ ๔๐.๐๐ มีสุขภาพปกติทำการสอนสัปดาห์ละ ๖ ชั่วโมงและต่ำกว่า ครูวอดละ
๓๕.๒๒ ที่มีสุขภาพปกติทำการสอนสัปดาห์ละ ๒๒ ชั่วโมงและมากกว่า ครูวอดละ ๒๒.๓๗ มีสุขภาพ
ที่เจ็บป่วยบ่อย ๆ แต่ไม่ร้ายแรงทำการสอนสัปดาห์ละ ๑๗ - ๒๑ ชั่วโมง

๕.๕ สภาพที่ทำงานและสุขภาพครู ครูวอดละ ๕๑.๔๕ ที่เจ็บป่วยบ่อย ๆ แต่

ไม่ร้ายแรง มีที่ทำงานที่เหมาะสมกับการเครียงานสอน ครูร้อยละ ๕๐.๐๐ มีโรคประจำตัวที่อยู่
ในความดูแลของนายแพทย์ มีที่ทำงานที่ไม่แน่นอน

๕.๖ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของห้องเรียนและสถานสิ่งแวดล้อมโรงเรียน
ปรากฏว่าครูร้อยละ ๓๓.๓๓ เห็นว่าโต๊ะเก้าอี้ที่จัดมีสภาพไม่เหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมและสภาพแวด
ล้อมในโรงเรียนมีลักษณะไม่ศิโยย ครูร้อยละ ๒.๕๗ เห็นว่านักเรียนในชั้นมีมากเกินไปและ
สภาพแวดล้อมโรงเรียนมีลักษณะปานกลาง ครูร้อยละ ๒๖.๖๗ เห็นว่าท้องพยาบาลรักษาลักษณะ
ของห้องเรียนให้อยู่ในระเบียบ และสภาพแวดล้อมโรงเรียนดีมาก

๕.๗ ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้กันักเรียนและจำนวนชั่วโมงสอนใน ๑ สัปดาห์
ปรากฏว่าครูร้อยละ ๕๖.๕๖ เห็นว่านักเรียนมีพื้นความรู้ต่างกันมากและครูต้องสอนสัปดาห์
ละ ๒๒ ชั่วโมงและมากกว่า ครูร้อยละ ๔๓.๔๓ เห็นว่านักเรียนมีพื้นความรู้อยู่ในระดับใกล้เคียง
กัน และครูต้องสอนสัปดาห์ละ ๑๗ - ๒๐ ชั่วโมง

๕.๘ ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้ของนักเรียนและจำนวนนักเรียนในชั้น
ปรากฏว่าครูร้อยละ ๔๔.๒๔ สอนในชั้นที่มีจำนวนนักเรียน ๒๕ - ๓๔ คน และนักเรียนมีพื้นความรู้
อ่อนกว่าระดับชั้นที่เรียน ครูร้อยละ ๔๔ - ๑๕ สอนในชั้นที่มีจำนวนนักเรียน ๔๕ - ๕๔ คนและ
นักเรียนมีพื้นความรู้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ครูร้อยละ ๔๐.๐๐ สอนในชั้นที่มีจำนวนนักเรียน ๕๕
คนและมากกว่า และนักเรียนในชั้นมีความรู้ต่างกันมาก

๕.๙ การมาเรียนของนักเรียนและความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
ยังคงมีส่วนสัมพันธ์กัน ปรากฏว่าครูร้อยละ ๒๐.๕๑ เห็นว่านักเรียนมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ
ยังคงน้อยและชอบมาโรงเรียนสาย ครูร้อยละ ๑๙.๑๒ นักเรียนสนใจในวิชาภาษาอังกฤษน้อย
และชอบขาดเรียนโดยไม่มีเหตุผลสมควร ครูร้อยละ ๔๔.๓๗ เห็นว่านักเรียนมีความสนใจในวิชา
ภาษาอังกฤษมากและมีความจำเป็นทางบ้านทำให้ต้องหยุดโรงเรียน

๖. อุปสรรคสำคัญที่ครูสอนภาษาอังกฤษประสบอยู่ในปัจจุบัน ปรากฏว่าครูร้อยละ
๑๔.๓๔ เห็นว่านักเรียนไม่มีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ครูร้อยละ ๑๙.๑๒ เห็นว่าอุปการของ
ราชการร่วมมือกับทางโรงเรียน และครูจำนวนเคียวที่สนับสนุนทางด้านการเงิน ครูร้อยละ
๒๐.๕๑ เห็นว่าโรงเรียนจัดชั่วโมงสอนให้ครูมากเกินไป ครูร้อยละ ๒.๕๗ เห็นว่ามีความรู้ไม่
เพียงพอที่จะสอนนักเรียนในระดับนี้ จะเห็นได้ว่าปัจจุบันการสอนวิชาภาษาอังกฤษยังมีปัญหาจาก
ด้านต่าง ๆ อีกมาก

อภิปรายผลของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะไม่สมบูรณ์ เนื่องจากตัวประกอบบางประการ เช่น ความเชื่อถือได้ของค่าคอมซึ่งขึ้นอยู่กับความเข้าใจในแบบสอบถาม ความตั้งใจและความจริงจังของครูในการตอบแบบสอบถาม อีกทั้งเวลาที่ใช้ในการสำรวจนั้นน้อยและผู้นักวิจัยยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการวิจัยมาก่อน อย่างไรก็ตาม ข้อมูลที่ได้ในครั้งนี้เป็นที่น่าเชื่อถือได้ เพราะได้ใช้วิธีการที่มีระเบียบและพหุค่าความระมัดระวัง การที่ทักสินว่าข้อมูลเชื่อถือได้ ก็เพราะ

- ๑. ครูที่ใช้เป็นตัวแทนประชากรได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี คือคิดเป็นร้อยละ ๔๘.๒๕

๑๘ ๔๘.๒๕

- ๒. ข้อเท็จจริงที่พบในการวิจัยครั้งนี้ใกล้เคียงกับการค้นพบในครั้งก่อน ๆ ของผู้นักวิจัยอื่น ดังนี้

เกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวครู จากการศึกษาผู้นักเขียนพบว่า

- ๑. ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมากยังคงมีรายได้พอใช้อย่างประหยัด และต้องสอนพิเศษจึงจะมีรายได้พอใช้ ซึ่งตรงกับผลการค้นพบของ ทิพย์วรรณ สุวรรณช่าง" ซึ่งได้พบว่าฐานะทางการเงินของครูส่วนมากมีรายได้พอใช้อย่างประหยัด และมีรายได้ไม่พอใช้
- ๒. เกี่ยวกับความเป็นอยู่ในครอบครัวพบว่า ครูส่วนมากต้องรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัวทางการเงิน มีสุขภาพปานกลาง และมีครูเป็นจำนวนมากพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาและบ้านเช่า ซึ่งตรงกับผลการค้นพบของทิพย์วรรณ สุวรรณช่าง" ในเรื่องนี้ว่า ครูส่วนมากมีสุขภาพปานกลาง เกี่ยวกับที่พักครู ครูส่วนมากอยู่บ้านเช่าและบ้านของบิดามารดา

"ทิพย์วรรณ สุวรรณช่าง" "การสำรวจครูโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๐๗" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๘)

๓. เกี่ยวกับภาวะการสมรสและคุณภาพ พบว่า ครูส่วนมากเป็นโสดและมีคุณ
วุฒิระดับต่ำ และการค้นพบนี้ตรงกับคำค้นพบของ ปวีณา สัจจพันธ์^๑ ว่า ครูโรงเรียนราษฎร์
ส่วนมากมีอายุอ่อนและเป็นโสด เพราะไม่คิดจะชียกมือเป็นอาชีพถาวรและส่วนมากมีวุฒิต่ำ

๔. ครูส่วนมากพยายามศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อนำมาปรับปรุง
การเรียนการสอนให้ดีขึ้น ซึ่งการค้นพบนี้ตรงกับคำค้นพบของ เจียรนัย สุวัคคิสิธ^๒ ว่า ครูสอน
วิชาภาษาอังกฤษควรหาทางเพิ่มพูนความรู้เพื่อให้มีวิธีสอนที่เหมาะสมและทันสมัยอยู่เสมอ นอก
จากนี้ นภาพัทธ งามาภัย^๓ ได้พบจากครูส่วนมากสนใจต่อการศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมส่วนตัว

๕. เกี่ยวกับทัศนคติของครูที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ครูส่วนมาก
ชอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษมาก และครูหญิงชอบสอนมากกว่าครูชาย ซึ่งการค้นพบนี้ตรงกับคำ
ค้นพบของ Suda Laisuvarn^๔ ว่า ครูส่วนมากชอบสอนและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษมาก

เกี่ยวกับปัญหาทางคามวิชาการ ผู้วิจัยค้นพบว่า

๖. สำนทับพื้นฐานความรู้ของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษพบว่า ครูส่วนมากยังมีความรู้

^๑ ปวีณา สัจจพันธ์ "การสำรวจฐานะของครูโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดพระนครและ
ธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๓) ๑๐๕ หน้า

^๒ เจียรนัย สุวัคคิสิธ "ความคิดเห็นของครูต่อการสอนภาษาอังกฤษขั้นมัธยมศึกษาใน
โรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนคร ธนบุรี" (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา-
วิทยาลัย ๒๕๐๔) ๒๒๖ หน้า

^๓ นภาพัทธ งามาภัย "การสอนภาษาอังกฤษแก่ที่เริ่มเรียนในชั้นมัธยมศึกษาในประเทศไทย"
(วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๓) ๑๐๕ หน้า

^๔ Suda Laisuvarn, Naumong Duangprateip, Nat sawong
Pleam panya, "A Study of Needs of Teachers of English in the
Secondary Schools in Bangkok and Dhenburi"
(วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๕) ๒๐๖ หน้า

ไม่เพียงพอที่จะเป็นแบบที่ดีให้นักเรียนได้ ซึ่งการค้นพบนี้ตรงกับที่ค้นพบของ สุวีริห์ เปี่ยมสุธา^๑ ว่าครูไม่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษดีพอ และไม่มีความรู้ในวิธีสอนภาษาอังกฤษที่ไคยล นอกจากนี้ Uraiwan Rakspolmueng^๒ กล่าวว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษควรมีความรู้ภาษาอังกฤษอย่างดี เพื่อเป็นตัวอย่างให้นักเรียน ซึ่งการค้นพบนี้ใกล้เคียงกับการค้นพบของ อ่ำภา ไรกิจจิ^๓ ที่กล่าวว่า เหตุที่การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่ดีเท่าที่ควรนั้น เพราะยังขาดครูที่มีวุฒิและความสามารถทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ นอกจากนี้ วรบุษ รัตนประสิทธิ์^๔ พบว่า ครูส่วนมากไม่ได้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ เพียงแต่มีความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

บุษน้อย มทานนท์^๕ โต้ตอบว่า ครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษควรฝึกตนเองให้สามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา เพื่อจะได้เป็นแบบแก่นักเรียนต่อไป

๒. ในคำนำเน้นการสอนพบว่า ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษครูควรเลือกวิธีสอนที่จะให้นักเรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้ง่ายที่สุด ทั้งนี้การที่จะใช้วิธีสอนอะไร ควรจะคำนึงถึงตัวนักเรียนและสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ และในเวลาสอนควรสอนทุกวิชา คือ ไวยากรณ์ แปล อ่าน เขียน ให้สัมพันธ์กันไป เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการ

^๑ สุวีริห์ เปี่ยมสุธา "การสอนอ่านอังกฤษในชั้น ป.๑๓." (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๓) ๔๗ หน้า

^๒ Uraiwan Rakspolmueng "The teaching of English to Thai Boys and Girls in the Preparatory School" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๔๔) ๔๕ หน้า

^๓ อ่ำภา ไรกิจจิ "ครูกับการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมในประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๓) ๔๕ หน้า

^๔ วรบุษ รัตนประสิทธิ์ "การสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๓) ๗๐ หน้า

^๕ บุษน้อย มทานนท์ "การสำรวจความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๖" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๕) ๖๕ หน้า

เขียน พร้อม ๆ กัน และสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้เป็นประโยชน์ได้เต็มที่ ซึ่งการค้นพบนี้ก็คล้ายคลึงกับการวิจัยอื่น ๆ ดังนี้

วัชรวิ นันทวิสัย^{๑*} กล่าวว่า การสอนวิชาภาษาอังกฤษ ควรใช้วิธีสอนแบบ "The Aural Oral Approach" ซึ่งเห็นการฟังและการพูดเป็นสิ่งสำคัญ ในบทเรียนแต่ละหน่วยจะให้อีกหนึ่งทักษะทั้ง ๔ ให้สัมพันธ์กันไต่กัน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

บุพพิ สงคพิสัย^{๒*} กล่าวว่า ควรใช้วิธีสอนแบบใหม่หรือ "The Aural Oral Approach" ซึ่งเป็นวิธีสอนโดยอาศัยการค้นคว้าทางภาษาศาสตร์เป็นหลัก และคำนึงถึงความสัมพันธ์ของทักษะทั้ง ๔ ไต่กัน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

อุทัย วัชรกุล^{๓*} กล่าวว่า ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการสอนของครูส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับว่าครูไม่เปลี่ยนแปลงการสอนไปตามความต้องการของสังคม ซึ่งปัจจุบันต้องให้ทักษะทั้ง ๔ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

๑. เกี่ยวกับหลักสูตร พบว่า หลักสูตรส่วนมากบรรจุเนื้อหาเกินไปยากแก่การที่จะจัดกิจกรรมให้เหมาะสมได้ นอกจากนี้เวลาเรียนและคะแนนกับหลักสูตรไม่สัมพันธ์กัน ซึ่งใกล้เคียงกับการวิจัยของ วรบุษ วัชรประสิทธิ์^{๔*} ว่า ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ครูไม่ได้จัดกิจกรรมให้แก่นักเรียนเลย ทั้งนี้เนื่องจากเกรงว่าจะสอนเนื้อหาได้ไม่ทันหลักสูตร

๒. การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนส่วนมากยังมีปัญหาอยู่ เนื่องจากสภาพของห้องเรียนไม่เพียงพอที่จะจัดกิจกรรมให้เหมาะสม และนักเรียนไม่สนใจที่จะรวมกิจกรรม

^{๑*} วัชรวิ นันทวิสัย "จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๒) ๒๐ หน้า

^{๒*} บุพพิ สงคพิสัย "ภาษาอังกฤษประจำวันสำหรับนักเรียนไทย" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๓) ๔๓ หน้า

^{๓*} อุทัย วัชรกุล "การสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมในโรงเรียนราษฎร์" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๓) ๗๕ หน้า

^{๔*} เฝิงอวาง

สำหรับกิจกรรมนอกหลักสูตรพบว่า ครูส่วนมากไม่จัดให้มีกิจกรรมนอกหลักสูตร เนื่องจากคิดว่าจะสอนไม่ทันหลักสูตร นักเรียนไม่สนใจในกิจกรรมที่จัด และไม่ได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากผู้ปกครองนักเรียนและครูใหญ่ ซึ่งการค้นพบนี้ใกล้เคียงกับการวิจัยของ ทองสุข รัตน-
กรียววงศ์^{๒๖} ซึ่งพบว่าการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ยังมีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้

- ๑. ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของครู นักเรียน และผู้ปกครอง ยังไม่ชัดเจน
- ๒. ความชำนาญของครูและนักเรียนยังไม่ดีพอ
- ๓. ขาดความร่วมมือจากครูใหญ่ ครู และนักเรียน
- ๔. เงิน เวลา และสถานที่ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกไม่อำนวยในการจัดกิจกรรม
- ๕. ขาดความสนใจ และสนับสนุนจากกระทรวง
- ๖. ขาดบุคคลที่จะดำเนินงาน เช่น วิทยากร ครู ที่มีความรู้ทางคำนี้โดยเฉพาะ
- ๗. ไม่มีการวางโครงการระยะยาว และนโยบายมาก่อน
- ๘. จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่เหมาะสมกับวิชาที่เรียนในหลักสูตร

๕. เกี่ยวกับหนังสือแบบเรียนพบว่า หนังสือแบบเรียนมีเนื้อหาออกไป และเนื้อหาของหนังสือแบบเรียนไม่เหมาะสมกับชั้นและวัยของนักเรียนไทย มีคำอธิบายไม่ชัดเจน และมีแบบฝึกหัดค่อนข้างเกินไป ซึ่งใกล้เคียงกับการวิจัยของ วรบุษ รัตนประสิทธิ์^{๒๗} ซึ่งกล่าวว่า หนังสือแบบเรียนที่ใช้อยู่ส่วนมากเป็นหนังสือแบบเรียนซึ่งแต่งขึ้นโดยชาวต่างประเทศ ดังนั้น เนื้อหาในหนังสือแบบเรียนส่วนมากจึงไม่เหมาะสมกับนักเรียนไทย นอกจากนั้นขนาดตัวหนังสือ ภาพประกอบบทเรียนไม่ชวนอ่านและเนื้อหาในหนังสือไม่ค่อยน่าสนใจ

๖. อุปกรณ์การสอนในโรงเรียนส่วนมากยังมีไม่เพียงพอ และสถานที่ไม่อำนวยในการใช้อุปกรณ์การสอน ครูส่วนมากไม่มีเวลาเตรียมจัดทาสื่อและเตรียมการใช้อุปกรณ์การสอน ในบางครั้งครูสอนภาษาอังกฤษต้องจ่ายเงินส่วนตัวซื้อหรือทำอุปกรณ์การสอนเอง ซึ่งการค้นพบนี้ใกล้เคียงกับการวิจัยอื่น ๆ ดังนี้

^{๒๖} ทองสุข รัตนกรียววงศ์ "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนจังหวัดพระนครและธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๖) ๔๔ หน้า

^{๒๗} เพิ่งอ้าง

สุคนธ์ ศัพท์หงษ์* ไท้ทว่า อุปสรรคในการใช้อุปกรณ์การสอนแยกได้ ๒

ทาง คือ

- ก. อุปสรรคที่เกิดจากโรงเรียน ไท้ท
 - ๑. อุปกรณ์การสอนไม่สอดคล้องความต้องการ
 - ๒. สถานที่ของโรงเรียนไม่เอื้อในการใช้อุปกรณ์
 - ๓. ผู้บริหารของโรงเรียนไม่ให้ความสนับสนุนและไม่เห็นความจำเป็นของการใช้อุปกรณ์การสอน
 - ๔. ครูไม่สามารถจะเสนอความคิดเห็นในการดำเนินงานของโรงเรียนเกี่ยวกับวิธีการใช้อุปกรณ์การสอนที่โรงเรียนจัดให้
- ข. อุปสรรคที่เกิดจากตัวครู ไท้ท
 - ๑. ครูเห็นว่า การไม่ใช้อุปกรณ์สอนใดก็เท่าหรือดีกว่าเมื่อใช้อุปกรณ์การสอน
 - ๒. ครูไม่เคยได้รับการฝึกอบรมในการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ มาก่อน
 - ๓. ครูไม่สามารถผลิตอุปกรณ์ขึ้นเองได้ และไม่พบแหล่งวัสดุอุปกรณ์
 - ๔. ต้องจ่ายเงินส่วนตัวซื้ออุปกรณ์
 - ๕. การเตรียมและการใช้อุปกรณ์ทำให้เสียเวลาในการทำงานอื่นที่มีประโยชน์กว่า
 - ๖. เกิดความเบื่อหน่ายและหัดอดบที่ จะใช้อุปกรณ์

กรรณิ เอ็กวิจิตร* ไท้ทเกี่ยวกับอุปสรรคในการใช้อุปกรณ์ ดังนี้

- ก. อุปสรรคที่เนื่องมาจากตัวครู ไท้ท
 - ๑. เลือกใช้อุปกรณ์การสอนไม่ถูก

* สุคนธ์ ศัพท์หงษ์ "การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนของโรงเรียนราษฎร์ ปี ๒๕๐๗" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๗) ๗๑ หน้า

* กรรณิ เอ็กวิจิตร "ปัญหาและอุปสรรคในการใช้อุปกรณ์การสอนของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๕) ๑๐๕ หน้า

๒. ไม่เคยได้รับการฝึกฝนอบรมวิธีใช้อุปกรณ์มาก่อน
 ๓. ไม่ทราบจะหาวัสดุที่ต้องการใช้ได้จากที่ใด
 ๔. การที่ไม่สามารถผลิตอุปกรณ์ได้เอง
 ๕. ความเมื่อนำมาทดลองที่จะใช้อุปกรณ์การสอน เพราะใช้แล้วไม่ได้อะไรเลย
- ข. อุปสรรคที่เนื่องมาจากบุคคลภายในโรงเรียนและบุคคลภายนอกได้แก่
๑. ผู้บริหารโรงเรียนไม่สนับสนุนและไม่เห็นความจำเป็นของการใช้อุปกรณ์
 ๒. สถานที่ของโรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ เช่น ไม่มีที่ฝึกภาค ควบคุมแสงสว่างกับการฉายไม่ได้ เป็นต้น
 ๓. อุปกรณ์ของโรงเรียนมีน้อย
 ๔. เวลาไปขอความช่วยเหลือร่วมมือจากประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ มักไม่ได้ความร่วมมือ

Duangduen Panyarachun ^{๒๐} ใ้พบว่าโรงเรียนส่วนมากยังมี
 ทัศนคติที่อุปสรรคไม่เพียงพที่จะใช้ในด้านฝึกทักษะของภาษา เช่น Language Lab ที่ประกอบ
 กัวยเครื่องมือนั้นน้อย เป็นต้น นอกจากนี้ครูส่วนมากยังมีความรู้ในการใช้วัสดุการสอนต่าง ๆ น้อย
 มาก

วรุข รัตนประสิทธิ์ ^{๒๑} ใ้พบว่าเวลาสอนครูไม่ได้ใช้อุปกรณ์การสอน เนื่อง
 จากเห็นว่าเสียเวลา และเสียแรงงานในการหาอุปกรณ์

ดวงรัตน์ ประทับแก้ว ^{๒๒} ใ้พบว่า นักเรียนส่วนมากต้องการเรียนโคเม็อุปกรณ์
 การสอนประกอบ เช่น ฟังจากเรื่องบันทึกเสียง หรือดูภาพยนตร์ประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

^{๒๐} Duangduen Panyarachun "Teaching English as a
 Foreign Language (Matayom 1 - V1)

(วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๕๗) ๕๓ หน้า

^{๒๑} เฝิงฮวาง

^{๒๒} เฝิงฮวาง

เกี่ยวกับปัญหาทางค่านิยมวิทยา

๑. ผู้บังคับบัญชามีความเข้าใจครูสอนวิชาภาษาอังกฤษดี และให้การสนับสนุนครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับครูสอนวิชาอื่น ซึ่งใกล้เคียงกับการค้นพบของ เจียรนีย์ สุริยกุลปิสิฐ^{๒๓} ซึ่งพบว่า ผู้บังคับบัญชา นักเรียนและเพื่อครูให้ความสนใจต่อครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับครูสอนวิชาอื่น

๒. ชั่วโมงการสอนของครูใน ค. สัปดาหมีมากเกินไป นอกจากนั้นจำนวนนักเรียนในชั้นมีขีดความรู้ไม่เหมาะสมกับชั้น ซึ่งตรงกับผลการค้นพบของ วรบุษ รัตนประสิทธิ์^{๒๔} ว่า จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมีมากเกินไป ทำให้ครูไม่สามารถเข้าใจใ้แก่นักเรียนได้ทั่วถึงพอ

เจกนี ไรศิกเสถียร^{๒๕} ได้พบว่า จำนวนชั่วโมงการสอนของครูมีมากเกินไป

เกี่ยวกับปัญหาทางค่านิยมปลูกฝัง และนักเรียน

๑. นักเรียนส่วนมากมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษปานกลาง และนักเรียนมีขีดความรู้ไม่เหมาะสมกับชั้น ซึ่งใกล้เคียงกับการค้นพบของ กวงวักน์ ประทับแก้ว^{๒๖} ว่า นักเรียนส่วนมากชอบเรียนภาษาอังกฤษ การที่นักเรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากที่นความรู้ไม่ดี ทำให้ได้คะแนนไม่ดี

^{๒๓} เฝิงฮ้าง

^{๒๔} เฝิงฮ้าง

^{๒๕} เจกนี ไรศิกเสถียร "การสำรวจปัญหาครูในโรงเรียนราษฎร์" (วิทยานิพนธ์

ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๓) ๕๕ หน้า

^{๒๖} เฝิงฮ้าง

๒. ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนมากไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ไม่สนใจและไม่เอาใจใส่ในนักเรียนเท่าที่ควร ซึ่งใกล้เคียงกับการวิจัยของ บุญอิน ทังสะอาค^{๒๑)} ซึ่งได้พบว่า ผู้ปกครองไม่สนับสนุนส่งเสริมและให้ความสำคัญในการเรียนเท่าที่ควร

^{๒๑)} บุญอิน ทังสะอาค "การสืบค้นปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดนครนายก" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี ๒๕๐๑) ๑๘๖ หน้า

สรุปความ

จากการค้นพบครั้งนี้ ทอจะสรุปได้ว่า

๑. ครูส่วนมากสอนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากชอบวิชาภาษาอังกฤษอยู่แล้ว และครูหญิงชอบการสอนภาษาอังกฤษมากกว่าครูชาย
๒. ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมากเป็นโสดและมีประสิทธิภาพในการสอนน้อย
๓. ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมากมีรายได้อีกพอใช้อย่างประหยัด ครูบางคนอาศัยบ้านของบิดามารดา และบ้านเช่าอยู่
๔. ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมากยังมีพื้นฐานความรู้ไม่ดีพอที่จะเป็นแบบที่ตีให้กับนักเรียนได้ เนื่องจากครูที่มีวุฒิปริญญาชั้นสูงมีน้อยกว่าครูที่มีวุฒิปริญญาชั้นต่ำ
๕. ครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนราษฎร์ส่วนมากเห็นว่าหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษยังไม่เหมาะสม คือมีเนื้อหาวิชามากเกินไปที่จะจัดกิจกรรมให้เหมาะสมได้ นอกจากนั้นคะแนนและเวลาเรียนกับหลักสูตรไม่สัมพันธ์กัน
๖. การดำเนินการสอนส่วนใหญ่ของครูยังคงยึดถือประมวลการสอนเป็นคู่มือ มีครูส่วนน้อยที่ดัดแปลงและเพิ่มเติมสิ่งทีสอนจากประมวลการสอนทุกครั้งทีสอน
๗. ครูส่วนมากเห็นว่าการศึกษาที่จะสอนภาษาอังกฤษให้โดยลติ ควรใช้วิธีสอนแบบ Aural Oral Approach เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทั้ง ๔ ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน ไปพร้อมกัน โดยพยายามสอนทุกวิชาให้สัมพันธ์กัน
๘. การที่จะเลือกวิธีสอนอะไรนั้น ครูควรหาวิธีสอนที่จะให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายที่สุด โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของตัวนักเรียนและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ด้วย
๙. ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมากเห็นว่าแบบเรียนภาษาอังกฤษเหมาะสมแล้ว แม้เห็นว่าเนื้อหาจะไม่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียนไทย และมีแบบฝึกหัดน้อยเกินไป
๑๐. ครูส่วนมากเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องเตรียมการสอนทุกครั้งก่อนสอน เพราะเห็นว่าไม่มีเวลาพอ และไม่จำเป็น สำหรับครูที่สอนมานานแล้วเห็นว่าไม่เตรียมการสอนก็สอนได้ดี
๑๑. ปัญหาอุปสรรคการสอนที่ครูส่วนมากประสบ คือ โรงเรียนส่วนมากไม่มีอุปกรณ์การสอนเพียงพอ และสถานที่ไม่อำนวยในการใช้อุปกรณ์การสอน นอกจากนั้นยังไม่ได้รับการสนับสนุน

จากบูมิ่งคัมมิชัวเพียงพอ

๑๒. การที่ครูส่วนมากไม่สามารถจัดกิจกรรมในชั้นเรียนและกิจกรรมนอกหลักสูตรให้ได้ผลดี เนื่องจากสภาพของห้องเรียนไม่ยืดหยุ่นพอ และไม่เหมาะสมพอ ประกอบกับเวลาเรียนมีน้อย และต้องพยายามสอนให้ทันตามหลักสูตร ทำให้ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมได้เต็มที่ นอกจากนี้ นักเรียนส่วนมากไม่สนใจในกิจกรรมที่จัด และไม่ได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากผู้ปกครองและผู้บริหารโรงเรียนเพียงพอ

๑๓. ครูส่วนมากมีความเห็นตรงกันว่า จำเป็นต้องสอนเนื้อหาให้ทันหลักสูตร และเห็นว่า การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนและการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร ทำให้สอนไม่ทันหลักสูตร

๑๔. ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ควรวัดผลตามที่โรงเรียนกำหนดและวัดผลเมื่อจบเทวเรียนหนึ่ง ๆ เพื่อจะให้นำผลที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

๑๕. บูมิ่งคัมมิชัวให้การสนับสนุนแก่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษปานกลาง และโรงเรียนราษฎรให้การสนับสนุนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าโรงเรียนรัฐบาล

๑๖. การจัดจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้น จำนวนชั่วโมงสอนและวิชาสอนของครูภาษาอังกฤษยังไม่เหมาะสม

๑๗. ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีส่วนมากไม่ได้ทำงานทางด้านวิชาการเท่าที่ควร เช่น เป็นผู้แนะแนว เป็นที่ปรึกษาหรือหัวหน้าชุมนุมทางวิชาการ เป็นต้น

๑๘. สภาพที่ทำงานของครูโดยทั่วไปยังไม่เหมาะสม และโรงเรียนราษฎรมีปัญหาในเรื่องสถานที่ทำงานของครูมากกว่าโรงเรียนรัฐบาล

๑๙. โรงเรียนส่วนมากให้ครูเรียนรู้นโยบายของโรงเรียนด้วยตนเอง การจัดปฐมนิเทศให้กับครูใหม่ ยังไม่เป็นที่นิยมของโรงเรียนต่าง ๆ มากพอ

๒๐. ความสัมพันธ์ระหว่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษและเพื่อครูส่วนมากอยู่ในเกณฑ์ดี สำหรับครูโรงเรียนราษฎรมีจำนวนครูที่ไม่ร่วมมือในการทำงานมากกว่าโรงเรียนรัฐบาล คือทำงานไม่สัมพันธ์กัน หรือแบ่งแยกกันทำงานเป็นกลุ่ม ๆ

๒๑. นักเรียนส่วนมากมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษน้อย และนักเรียนโรงเรียนราษฎรสนใจในวิชาภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล

๒๒. ความร่วมมือระหว่างทางบ้านและทางโรงเรียน ยังไม่เพียงพอและไม่ใกล้ชิดพอ นักเรียนส่วนมากไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมและให้กำลังใจจากทางบ้าน นักเรียนต้องทำงานบ้าน ซากอุปกรณ์การเรียน มาโรงเรียนสาย ซึ่งทำให้นักเรียนไม่ไ้ใช้เวลาเรียนเพื่อการเรียนได้เต็มที่เท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

จากการสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทำให้ผู้เขียนได้ข้อคิดหลายประการ จึงขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑. ครู ครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนได้รับผลสัมฤทธิ์ความมุ่งหมาย ครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ที่ลึกคือการสอนวิชาภาษาอังกฤษ มีสุขภาพดี และมีบุคลิกที่ดี กิริยาอ่อนโยน กระจ่างใส ระเบียบกระฉับ มีใจคอโอบอ้อมอารีและเป็นกันเองกับนักเรียน รับผิดชอบความผิดของนักเรียน และพยายามทำงานให้สัมพันธ์กับนักเรียน

ครูจะต้องมีความรู้ดีและมีความรู้กว้างขวางทั้งทางด้านวิชาการและวิชาครู คุ้นเคยกับวัสดุอุปกรณ์และแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ต้องเป็นผู้ที่กระตือรือร้นต่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนาสภาพสังคมในปัจจุบันอยู่เสมอ มีนิสัยรักการเรียนและมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ทางด้านการสอน ครูจะต้องเตรียมการสอนและค้นคว้าหาความรู้ประกอบการสอนอย่างดี เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นว่าครูตั้งใจและพร้อมที่จะสอนนักเรียน มีความรู้ที่จะสอนอย่างดี เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดศรัทธาในตัวครู การสอนวิชาภาษาอังกฤษครูควรเลือกและจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับบทเรียนและความสนใจของนักเรียน ใ้รูปอุปกรณ์การสอนที่เลือกแล้วว่ามีคุณค่าดีพอประกอบการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น และเมื่อสอนแล้วควรมีวิธีการวัดผลที่ไ้ยอด และนำผลที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น นอกจากนั้นครูต้องมีความสามารถในการสอนที่ดี คือ ต้องรู้จักถ่ายทอดวิชาให้เด็กเกิดความอยากเรียน และสนใจในบทเรียนตลอดเวลาที่สอน และอยากหาความรู้เพิ่มเติมจากสิ่งที่ไม่ได้เรียนไปแล้วด้วยตนเอง

เกี่ยวกับวิธีสอน ครูควรคำนึงถึงประโยชน์จากการเรียนที่นักเรียนได้รับด้วย คือ ต้องให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว ไปใช้ได้เป็นประโยชน์ได้จริง ๆ เนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษของทางการการฝึกฝนจนเป็นนิสัย การสอนของครูจึงควรมุ่งที่การฝึกทักษะทั้ง ๔ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตัวครูเองควรมีความรู้ดีพอที่จะเป็นแบบที่ถูกต้องให้แก่ นักเรียนได้ด้วย

สำหรับกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน ครูควรจัดกิจกรรมภายในชั้นเรียนทุกชั่วโมง โดยเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับเรียน ชั้น และวัยของนักเรียน และควรเป็นกิจกรรมที่อยู่ในความสนใจและความต้องการของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ และความเพลิดเพลิน และสนใจกับกิจกรรมที่จัด เมื่อนักเรียนสนใจในกิจกรรมในชั้นเรียนแล้ว การจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร ย่อมจะไม่เป็นปัญหา

นอกจากการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียนแล้ว ครูควรใช้อุปกรณ์การสอนประกอบด้วย เพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วและจำได้แม่นยำขึ้น อุปกรณ์ที่ครูควรเลือกอุปกรณ์ที่มีคุณค่า เพื่อให้เหมาะสมกับบทเรียนและความรู้ของนักเรียน ทั้งนี้อุปกรณ์ที่เลือกไม่จำเป็นต้องเป็นวัสดุที่มีราคาแพง

การสอนภาษาอังกฤษที่ดีควรมีการจัดสรรทุกชั่วโมง เพื่อจะได้ทราบว่าสิ่งที่ครูสอนไปแล้ว เกิดเข้าใจหรือไม่ เพียงใด และเพื่อเป็นการวัดผลการสอนของครู อันจะเป็นแนวทางให้ครูสามารถปรับปรุงการสอนให้ตรงเป้าหมายมากขึ้น

๒. โรงเรียน โรงเรียนมีส่วนช่วยในค่านการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างดี ด้วยการเปิดบริการห้องสมุดที่มีหนังสือภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ ทั้งทางค่านวิชาการตลอดจนหนังสือพิมพ์และนิตยสารให้เพียงพอ เพื่อให้ครูสามารถศึกษาค้นคว้าและหาความรู้เพิ่มเติมได้ และเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะในค่านการอ่านให้ดีขึ้น

ทางโรงเรียนควรปรับปรุงชั่วโมงสอนของครู เพื่อให้ครูได้มีเวลาเตรียมการสอน ดูแลเด็ก และพักผ่อนพอสมควร พยายามเพิ่มจำนวนครูให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนในชั้น และให้ครูได้สอนเฉพาะในวิชาที่ตนถนัด

ในค่านอุปการะสอน โรงเรียนควรมีอุปการะสอนภาษาอังกฤษที่ทันสมัย และเพียงพอแก่ความต้องการ เช่น Language Lab เครื่องบันทึกเสียง เครื่องเล่นจานเสียง แผ่นเสียง และเครื่องฉายภาพยนตร์ เป็นต้น ตลอดจนจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมกับการใช้อุปกรณ์ มีห้องเก็บอุปกรณ์โดยเฉพาะที่มีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการทุกโอกาสที่ต้องการ

เพื่อให้การเรียนการสอนโดยลติ ทางโรงเรียนควรจัดที่ทำงานที่เหมาะสมแก่การเตรียมการสอนให้ค้กับครู ส่งเสริมการเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ครูโดยจัดให้มีการสัมมนาระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนปัญหาและวิธีแก้ไข การสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ครูใ้ประสบมาแล้ว จัดเชิญวิทยากรหรือศึกษานิเทศก์มาช่วย ตลอดจนจัดส่งครูไปรับการศึกษอบรมเพิ่มเติมเท่าที่จะทำได้

สำหรับโรงเรียนราษฎร์ ควรจัดให้มีสวัสดิการและบริการที่สื่ให้ค้กับครู เพื่อให้ครูเกิดความมั่นคงและมีกำลังใจที่จะสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

๓. ผู้ปกครอง ผู้ปกครองควรร่วมมือกับทางโรงเรียนในค้านกิจกรรมค้าง ๆ สนับสนุน ส่งเสริมและให้กำลังใจแก่นักเรียนในค้านการเรียน ปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูโดยใ้ใกล้ชิดช่วยเหลือและค้ค้ความผลการเรียนของนักเรียนอยู่เสมอ

๔. กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการมีส่วนช่วยในการใ้เรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษใ้ใ้ค้ดตค้ค้ด้วยการปรับปรุงหลักสูตร หนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษใ้ใ้เหมาะสมกับความสามารถและความสามารถของนักเรียนในค้ระดับชั้น

ใ้เกี่ยวกับหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ ควรจัดเชิญนักการศึกษา ศึกษาานิเทศก์ วิทยากร ครู ผู้ปกครอง และบุคคลอื่นนำใ้ในชุมชน วางแผนจัดการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรใ้ใ้เหมาะสมกับความต้องการของค้กและสังคมเสมอ ๆ

สำหรับหนังสือแบบเรียน กระทรวงศึกษาธิการควรสนับสนุนและส่งเสริมใ้ผู้มีวิุฒิต่างแบบเรียนใ้ใ้เหมาะสมกับระดับชั้น วิุฒ และประสพการณ์ของค้กไทย และใ้ใ้จำนวนหนังสือแบบเรียนเพียงพอแก่การใ้เลือกใ้

ในต้นส่งเสริมความรู้ครู กระทรวงศึกษาธิการควรจัดทำหนังสือคู่มือ เพื่อเป็นแนว
 การสอนวิชาภาษาอังกฤษให้กับครู จัดการสัมมนาครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ เปิดอบรมครูสอนวิชา
 ภาษาอังกฤษภาคฤดูร้อน ตั้งหน่วยให้ความช่วยเหลือทางคำแนะนำการจัดกิจกรรม และการใช้
 อุปกรณ์การสอน จัดให้มีศูนย์วัสดุอุปกรณ์และห้องสมุด ที่พร้อมเสมอที่จะให้บริการแก่ครูและ
 นักเรียนอย่างเต็มที่ และมีทุนให้กับครูเพื่อไปรับการศึกษาค้นคว้าสูงขึ้นทั้งในและนอกประเทศ

๕. สถาบันฝึกหัดครู สถาบันฝึกหัดครูควรเล็งเห็นความสำคัญของครูสอนวิชาภาษา
 อังกฤษ ศึกษารายละเอียดให้ผู้ที่จบออกไปเป็นครู มีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านวิชาการและ
 วิชาชีพ คุ้นเคยกับแหล่งวิทยาการและวัสดุอุปกรณ์ ปลูกฝังให้ผู้ที่จบออกไปเป็นครูมีทัศนคติที่ดี
 ต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ มีนิสัยรักการศึกษาค้นคว้าและหมั่นหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ
 นอกจากนั้นควรให้ผู้ที่จบออกไปเป็นครู เข้าใจและเห็นปัญหาของการเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
 เพื่อว่าเมื่อสำเร็จออกไปเป็นครูแล้วก็พร้อมที่จะแก้ไขปัญหานั้นและอุปสรรคในการเรียนการสอนได้

นอกจากข้อเสนอแนะดังกล่าวมาแล้ว ผู้เขียนใคร่จะเสนอแนะสำหรับผู้ที่ทำการ
 ศึกษาวิจัยเรื่องนี้ออกไปให้ละเอียดลึกซึ้งและกว้างขวางมากยิ่งขึ้น คือ ควรวิจัยปัญหาการสอน
 ภาษาอังกฤษของครูในระดับชั้นประถมตอนต้น ชั้นประถมตอนปลาย และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 และควรขยายวงการศึกษาไปถึงโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ
 ไทย เพื่อเปรียบเทียบกันผลของการวิจัยนี้ว่าคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง เพื่อประโยชน์
 ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ควรสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ โดยไม่ใช่ว่าจะ
 จากนักเรียน ผู้ปกครอง ศึกษานิเทศก์ และเจ้าหน้าที่ในสถาบันฝึกหัดครู เพื่อนำปัญหาการ
 สอนที่ได้จากประชากรดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้จากประชากร
 ครู ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยครั้งนี้ อันจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาค้าง ๆ เกี่ยวกับการ
 เรียนการสอนได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้น